

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὕπερ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ἐν Παρισίαις ὁ κ. Κορωνιὸς προσέφερεν εἰς τὴν ἐκείσε στυάσαν ὑπὲρ τῶν Χίων ἐπιτροπὴν λίρας 2,000, ὁ δὲ κ. Κορονιὸς 1,000.

Ὡσαύτως τὸ ἐν Γαλαξίῳ κατάστημα τοῦ κ. Χρυσοβελῶν ἄπεστειλεν εἰς Χίον συνδρομὴν λιρῶν 1,000.

Ἡ ἐνταῦθα στυάσα ἐπιτροπὴ ὑπὲρ τῶν Χίων συνέλεξεν ἄχρι τοῦδε δραχμὰς 50,000 ἢ δὲ ἐν Ἑρμούπολει 20,000.

Ἐπὲρ τοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ» ἀπεστάλησαν ἐκ Καλκούτας παρὰ τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν αὐτῆ ἐπιτροπὴν αὐτοῦ κκ. Paul καὶ Ράλλη λίραι στερλίνας 2,348.

Ἡ κ. Σμαράγδα Μουρούζη ἐπέμφε πεντακισχιλίας νέας δραχμὰς εἰς τὴν ἐπιτροπέαν τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς βασιλείσεως νοσοκομείου «ὁ Εὐαγγελισμὸς», ὅπως χρησιμεύσῃ πρὸς συντήρησιν μιᾶς κλίνης.

Τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον ἀπέστειλεν εἰς Χίον συνδρομὴν δραχμὰς 10,000.

Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Πειραιῶς ἐψηφίσατο ὑπὲρ τῶν ἐν Χίῳ παθόντων δραχ. 5,000 ἐπιτροπὴ δὲ στυάσα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ δημάρχου Πειραιῶς εἰσέπραξεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἑτέρας 5,000.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Εὐμενεστάτας κρίσεις δημοσιεύει ὁ ἀγγλικὸς τύπος περὶ τῆς ἄρι δημοσιευθείσης ἀγγλικῆς μεταφράσεως τοῦ «Λουκῆ Λάρα», τοῦ γνωστοῦ ἔργου τοῦ κ. Δ. Βικέλα, ἣν ἐφιλοσόφησεν ὁ κ. Γ. Γεννάδιος. Πλὴν ἄλλων ἐκτενῆ κρίσιν τοῦ ὄραϊου ἐλληνικοῦ διηγήματος δημοσιεύει ἐν τῷ σπουδαίῳ περιοδικῷ «Academy» ὁ γνωστός συγγραφεὺς κ. H. F. Τονζ, ἐξ ἧς μεταφέρομεν ἐνταῦθα τὰ κυριώτερα, παραλείποντες πάντα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἀνάουσι τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἔργου.

«Ὁ «Λουκῆ Λάρα» εἶνε ἀξιόλογο βιβλίον, ὡς δείκνυται ἀποχρώντως ἐκ τοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ κατὰ τὸ 1879 μετεγλωττίσθη εἰς τὴν γαλλικὴν, γερμανικὴν, ἰταλικὴν, δανικὴν καὶ τελευταίον εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλώσσαν. Ὁ συντάκτης αὐτοῦ κ. Βικέλας τυγχάνει ἡδὴ γνωστός ὡς δόκιμος συγγραφεὺς, αἱ δὲ μεταφράσεις τοῦ τινῶν ἐκ τῶν δραμάτων τοῦ Shakspeare ἐμνημονεύθησαν ἐν τῷ ἡμετέρῳ περιοδικῷ. Ἐν προομίῳ ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει, ὅτι δημοσίευσις τὰς σημειώσεως, αἱ κατέλιπε πρόσωπον τι κρυπτόμενον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Λουκῆς Λάρας», ὅστις ἦτο ἔμπορος Ἑλλήν διαμένων ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἄλλ' ἐκ τοῦ μεταφραστοῦ αὐτοῦ μαθηθῆναι ὅτι αἱ καταλείβεσαι σημειώσεις ἦσαν ὀλίγισται καὶ ὅτι τὸ μεγαλειότερον μέρος τῆς ἱστορίας ταύτης καθὼς καὶ πολλὰ τῶν ἐν αὐτῇ παρασταμένων προσώπων εἶσι δημιουργήματα αὐτοῦ τοῦ συγγραφεύς. Τὸ ἔργον εἶχε γνωστοποιηθῆ εἰς τὸ κοινὸν ὡς μυθιστορία, πλὴν τὸ ὄνομα τοῦτο ἠδύνατο εὐκόλως νὰ ἀπατήσῃ, καθὼς οὐ μὲν κοινοὶ ἀναγνώσται τῶν μυθιστορημάτων δὲν θέλουσι εἰρεῖ ἐν αὐτῷ πᾶν ὅ, τι προσδοκῶσιν, οἱ δὲ θεωρούμενοι ἱκανοὶ εἶνα τὸ ἐκτιμῆσαι, δυνατόν νὰ παρατρέξωσιν αὐτὸ ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον. Εἶνε δὲ διήγημα, σχεδὸν ἄνευ δραματικῆς πλοκῆς, ἀναπερῶμενον κυρίως εἰς τὰς ἐν Χίῳ σφαγὰς, τὰς συμβάσας κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Τὸ ἔργον διακρίνεται διὰ τὸ τὸν τρόπον, μεθ' οὗ ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται τὸ ἑαυτοῦ θέμα καὶ διὰ τὸ ὄρος αὐτοῦ. Ἡ ἐποχὴ, εἰς ἣν ἡ προκείμενὴ συγγραφὴ ἀναφέρεται, εἶνε ἀναμφιδόλως δραματικὴ, πλὴν τὸ μᾶλλον πολεμικὰ συμβάντα ἀξίενται κατὰ μέρος, ὁ δὲ αὐτοδιογράφος Λουκῆς Λάρας παρίσταται ὡς μικρὸς τὸ ζῆμας ἄνθρωπος καὶ ἀσθενής, ἔμπορικὸς ἔχων κλίσεις καὶ μὴ ὦν ἐπομένως ἥρωϊς. Ἄλλ' ἡ ἀπλότης τῆς διηγήσεως καὶ τοῦ ὄρους εἰσὶν ἐντελεστοτάτη. Αἱ δραματικαὶ σκηναὶ ἐκτίθενται μετὰ πολλῆς φαντασίας, αἱ δὲ συγκινητικώτεραι ἐξ αὐτῶν περιγράφονται παθητικώτατα. Καὶ κατὰ τούτο ἐπέτυχεν ὁ συγγραφεὺς, ὅτι ἠδυνήθη νὰ ἀπορύγη τὴν ὑπερβολὴν καὶ νὰ καταστῆλῃ τὸ αἰσθημα, ὅπερ, ὅσω εἶνε σπανιώτερον, τοσοῦτω μᾶλλον τυγχάνει πραγματικόν. Ὁ ἀναγνώστης δὲν

βλέπει φρικαλεότητα, ἀλλ' οὐχ ἦττον αἰσθάνεται τὰ πάντα περὶ αὐτῶν, αἰσθάνεται ὅτι πληροῦται ἐξ αὐτῶν ὁ ἀνθρωπότης. Καὶ τὸ ὄρος τοῦ συγγραφεύς, παρὰ τὴν ἀπλότητα αὐτοῦ, ἔχει ἀνατολικὸν τι ἄρωμα εἰς τὰς περιγραφὰς του, ποιητικὴ καὶ δὲ παραβολαὶ εἰσάγονται ἐπίνοιαι, ὡς, πρὸς εἰπεῖν, οἱεὶ ἡ συνάθροισις τῶν ἐντρόμων κατοίκων χωρίου τινὸς κατὰ τὴν παραμονὴν σφαγῆς παραβλέπεται πρὸς τὴν αἰφνίδιον κίνησιν καὶ συστροφήν τῶν φύλλων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, πρὶν εἰσεῖν ἔπραγῆ ἡ θύελλα.

Ἐπολείπεται νὰ εἴπωμεν ὀλίγας λέξεις περὶ τῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Γενναδίου. Ἡ μετάφρασις αὕτη εἶνε τοσοῦτον καλὴ, ἀποδεικνύουσα οὐ μόνον πλήρη γνώσιν τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης, ἀλλὰ καὶ ἰδιόχουσαν περὶ τὸ γράφειν αὐτὴν ἱκανότητα, ὥστε δυσκόλως ἠδύνατό τις νὰ ἐννοήσῃ ὅτι εἶνε ἔργον ξένου τοῦτο καθιστᾷ μεγαλειτέραν ἔτι τὴν λύπην ἡμῶν, ὅτι ἀπεσῶρη ἀφ' ἡμῶν ὁ πρῶτον ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίῳ, ὁ οὐτω καλῶς εἰδὼς τὴν ἡμετέραν γλώσσαν».

Ἐντὸς ὀλίγου δημοσιεύονται ἐν Παρισίαις δύο τόμοι νέων ποιήσεων τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ πνεύματος». Τὸ νέον τοῦτο ἔργον οὐ μόνον ποιητοῦ διακρίνεται εἰς τέσσαρα ἔπηματα, ἐν οἷς ὁμιλεῖ περὶ τῆς δραματικῆς ποιήσεως, τῆς λυρικῆς, τῆς σατυρικῆς καὶ τῆς ἐπικῆς.

Ἐν Wiesbaden ἀνευρέθη ἔσχάτως ἐν τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ διαστήμου Γερμανοῦ ζωγράφου Ἀλβέρτου Δύρερ. Εἶνε ἑλαιογραφία τριῶν ποδῶν μήκος ἔχουσα καὶ δύο πλάτος, εἰκονίζουσα δὲ τὸν Χριστὸν φέροντα τὸν ἐξ ἀκαθάρτων στέφανον, καὶ παρ' αὐτῷ τὸν Κατάρην καὶ ἕνα τῶν ληπτῶν. Ἡ εἰκὼν διατηρεῖται κάλλιστα, εἰς τὸ ἄνω δ' αὐτῆς μέρος ἀναγινώσκειται ἡ μονογραφία τοῦ ζωγράφου τῆς Νορμδεργίας καὶ ἡ χρονολογία 1505.

Τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ζυρίχης ἀνεκέρηξεν ἔσχάτως τὴν ἐξ Οὐγγαρίας κόμησσαν Βιλελμίναν Hugnay διδάκτορα τῆς ἱατρικῆς.

Ἐξεδόθη ἐν Μαρβούργῳ ὑπὸ τοῦ πέρουσιν ἐνταῦθα διατρίψαντος γερμανοῦ ἀρχαιολόγου Λουδοβίκου von Sybel λεπτομερέστατος κατάλογος τῶν ἐν Ἀθήναις γλυπτικῶν ἔργων τοῦ Κεντρικοῦ Μουσείου, τοῦ Βαρθολαίου Λυκαίου, τῆς ἁγίας Τριάδος, τοῦ Θεοσίου, τῆς Στοᾶς τοῦ Ἀδριανοῦ, τῆς Γ. Ἐφορείας τῶν Ἀρχαιοτήτων, τῆς νοτίου πλευρᾶς τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τῆς Ἀκροπόλεως αὐτῆς.

Ἐν τῷ ἐν Παρισίαις ἐκδομένῳ «Bulletin des Sciences mathématiques et astronomiques» ὁ ἐν Γαλλίᾳ τὰ μαθηματικὰ σπουδάζων κ. Κυπάριστος Στεφάνου δημοσιεύει ἀξιόλογον διατριβὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Sur la théorie des connexes conjugués».

Ἡ ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρία ἀπεφάσισε νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐν Τανάγρα ἀνακαθάρσει τάφων καὶ νὰ οἰκοδομήσῃ ἐρυθρόχρον ἀπλοῦν οἰκοδόμημα πρὸς τοποθέτησιν τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἀνευρεθέντων ἔργων τῆς γλυπτικῆς, ἐπιγραφῶν καὶ ἄλλων διαφόρων ἀρχαίων.

Εἰς δὲ τὸ παρὰ τὴν Ἐπίδαυρον ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, οὗ σώζεται σχεδὸν σῶον τὸ κοίλον τοῦ θεάτρου καὶ μέγα πλήθος εἰρηπίων κτιρίων καὶ ἄλλων διαφόρων ἀρχαίων. Ἐνεκρίθη νὰ καθαρισθῇ ἀμέσως πᾶν τὸ θέατρον ἀπὸ τῶν καθυπτινῶν αὐτὸ πολλῶν θύμων καὶ χωμάτων, ἕξεως δὲ νὰ ἐτελεσθῶσιν ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ ἱερῷ, οὗ πᾶν τὸ ἐμβαδὸν κατέχοντες οἱ κάτοικοι τοῦ παρακειμένου χωρίου Λιγυρίου, παρεγώρησαν τῇ Ἐταιρίᾳ εἰς ἀνασκαφῆν. Πρὸς τοῦτο ἀπεστάλη ἐκείσε ὁ ἔφορος κ. Π. Καβαδαῖας, ἵνα καθαρίσῃ ἐμπρόσθεν τὸ θέατρον καὶ περιγράψῃ αὐτὸ, καὶ προτείνῃ τῇ Ἐταιρίᾳ ὅ, τι δυνατόν ἀμέσως γενέσθαι πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς τοῦ ἱεροῦ ἀνασκαφῆς.

Κατὰ τὴν «Ἄιτωλιαν» τοῦ Μεσολογγίου, κατασκευαζομένης τῆς ἀπὸ Ἀγρινίου εἰς Κραβασαρᾶν ὁδοῦ παρὰ τὴν ἀρχαίαν Στράτον, ἀνεκαλύφθη κατὰ τὸ δυτικὸν μέρος αὐτῆς εἰς βῆθος μικρὸν ἀρχαίον οἰκοδόμημα, ὅπερ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶνε ναός.

Ἐν Ὀδηγητῆς κ. Νεοκλῆς Καζάκης ἀγγέλλει ὅτι, κατὰ τὰς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ παραδόσεις του, ἐκδίδει πλήρες σύστημα «Φυσικοῦ δικαίου», ἧτοι «ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς

επιστήμης. Ο πρώτος τόμος του συγγράμματος, περιλαμβάνων τὰς «περί δικαίου καὶ πολιτείας θεωρίας, κατὰ τὴν ἱστορικὴν καὶ φιλοσοφικὴν αὐτὸν πρόδον καὶ ἀνάπτυξιν», δημοσιεύεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Κατὰ τὸν καθαρισμόν τοῦ κατὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Πειραιῶς μέρους τοῦ λιμένος, τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Βούρκος» ἢ «Λίμνη» (καὶ ὑπὸ ἐφαλμένην τὴν ὀνομασίαν τῆς Ζέας παρὰ τοῖς τὰ πάντα εὐκόλως ὀνοματοθετοῦσιν) ἀνευρέθη ἐν τῇ θαλάσῃ ἱκανῶς καλὸν εὕρημα. Εἶνε δὲ τοῦτο παῖς, μακρὰν εἰς βοστρύχους καταπίπτουσαν ἔχων κόμην, δεδεμένην ταινίᾳ λεπτοτάτῃ, ἀνακλιμένους ἐπὶ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς, τῆς μόνης μετὰ τὸ πῆγξαι ἐκ τοῦ ἄλλου συμπλέγματος σωζομένης, γυμνῶς τὰ ἄλλα, ἐκτὸς τῶν ἀπὸ τῶν γονάτων καὶ ἔξωθεν, καλυπτομένων ὑπὸ ἱματίου, γυμνοῦς καταλείποντος τοὺς ἄκρους πόδας, τοῦ μὲν δεξιῶν τῶν ὀπίσθων ἑλλείπουσι δύο δάκτυλοι, τοῦ δ' ἀριστεροῦ ἀποκεκομμένον αὐξεται τὸ ἀπὸ τοῦ μεταταρσίου μετ' ἀποτριμμένων τῶν δακτύλων. Τὴν κεφαλὴν στρέφει ἀριστερὰ καὶ ἄνω πρὸς τὸν βασιτάκιον ἀποβλέπων, τῶν δὲ χειρῶν, ἀπὸ τοῦ βραχίονος ἔγγυς τοῦ ὤμου ἀποκεκομμένον, ἡ μὲν δεξιὰ φαίνεται ὅτι πρὸς τὸν φέροντα διευθύνεται, πρὸς σῆμα δὲ τὴν κυλινδρικήν ἢ ἑτέρα, ἔγγυς τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς κείμενον, ὃν δὲ πιθανῶς λείψανον κέρατος τῆς Ἀμαλθείας, ὡς ἐκ τοῦ ὅλου σχήματος φαίνεται. Ἐκ τῶν ἀνευρεθέντων τεμαχίων ἱματίου κατὰ τὸ αὐτὸ, ἀνηκόντων εἰς τὸν ἄνδρα τὸν φέροντα τὸν παῖδα, τείνομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἐκεῖ που ἦσεν καὶ ἄλλα μέρη τοῦ λοιποῦ αὐξήσαντα καὶ καλὸν θὰ ἦτο νὰ γείνην τελειότερα ἔρευνα.

Ἐν τῷ λιμένι ἐπίσης ἀνευρέθη ὁμοίος τοῖς πρὸ ὀλίγου ἐν πυρραμίδος σχήματι εὐρεθείσι λίθοις, ὁφίντες ἄγχι καὶ ὑπολαμβάνονται, ἀλλὰ πολὺ μεγαλειότερος τούτων καὶ μετὰ μεζόνος τῆς κυλινδρικής ἀπὸ ἑώρας εἰς ἑώραν ὄψης. Οὗτος φέρεται καὶ ἐπὶ τῆς ἄνω τετραμηνίας ἐπιφανείας σίδηρον ἐγγεγοσμημένον μολύβδω καὶ διήκοντα πρὸς τὰ κάτω μέχρι κυλινδρικής ὄψης.

Καὶ κατὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ λιμένος ἀνευρέθησαν κείμενα ἤδη ἐν τῷ μουσεῖῳ Πειραιῶς εἴκοσι καὶ τρία τεμάχια ἐνεπίγραφα, ἐπιτυμβίων στῆλῶν μέρη, τινὰ καὶ μετ' ἀναγλύφων, τὰ κυριώτερα τῶν ὁσίων δημοσιευθῆσονται ἐν τῷ τῷ μηνὸς τούτου φυλλάδιῳ τοῦ «Παρνασσοῦ».

Ἐν Πειραιεὶ, τῆ 29 Μαρτίου 1881.

(Ἐφημερίδα)

Ἰάκ. Χ. Α.

ΒΙΒΛΙΑ

2330. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος 7'. Τόμος 1Α', 5 Ἀπριλίου 1881. Ἀριθ. 275 (223). Λεπτά 210. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ος}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ὁ ἱατρὸς Ἀντώνιος [Μηστουρία 1. Ρουφφίνη Μετάρφ. Ἀγγέλου Βλάχου. — Αἱ ἐφημερίδες ἐν Ἀγγλίᾳ. — Περί ἐθετήσεως τῆς κόμης παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. — Ἡ μονόφθαλμος ὑπέρβροτα. — Κύκνειον ἔπος. — Αἱ πλεκταὶ κνημίδες. — Μία εἰκὼν τοῦ Δελακροῦ. — Ἡ ἀγιογραφία ἐν Ρωσίᾳ. — Ἐὰς μαγειρεῖα τοῦ λαοῦ ἐν Πετρούπολει. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀλλήθεια. — Σημειώσεις. — Μία συρροὴ καὶ ἑβδομάδα.

2310. Ἐπιτομὴ τοῦ βιβλίου «Ἐπιτομὴ μεταφράσεως ἱακώδου Πολυλλέ. Τετὸς τέταρτον, περιέχον τὰς βραβυδίας Τ-Ω. Ἐν Ἀθήναις, τύποις «Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας», 1881, 8^{ος}, σελ. 85.

2311. Ἀθῆναι ἢ πρὸς τὸ Βαρθολομαῖον (μετὰ πίνακος) ὑπὸ Ἰωάννου Χ. Δραγῆ, καθηγητοῦ ἐν Πειραιεὶ (Πωλεῖται ὑπὲρ τοῦ Ὄρφανοτροφείου Ἐλένης Γκάνη. Ἀθήνησι. Τυπογραφεῖον «Ὁ Παλαμῆδος», 28, ὁδὸς Ἀγίου Μάρκου, 1881, 8^{ος}, σελ. 16.

2342. Ἱστορικαὶ ἐπιτομὴ ἐπὶ εὐθύνῃ τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ὑπουργῶν, ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρσεντινοῦ, διδάκτορος τῆς νομικῆς καὶ δικηγοροῦ ἐν Ἀθήναις. Τετὸς δεύτερον. Ἐν Ἀθήναις, τύποις Ἰω. Κουβέλου καὶ Α. Τρίμη Ὀδὸς Πραξιτέλους, 11, 1880, 8^{ος}, σελ. 376. [Ἐκ τοῦ προλόγου τῆς ἀξιολόγου ταύτης συγγραφῆς ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα] «Ἀσχρολόγος ἀπὸ πολλῶν ἑτῶν εἰς πολιτεολογικὰς με-

λέτας, ἐνόμισα ὅτι μοὶ εἶδιδετο εὐκαιρία νὰ χρησιμοποιήσω ταύτας ἐπ' ἀγαθῷ, ἀναλαμβάνων τὴν συγγραφὴν τῆς παρούσης πραγματείας. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν εἰδίσασα, ἂν ἔπρεπε νὰ ἐπιχειρήσω τοιοῦτον δύσκολον ἔργον, ἐν τέλει ὁμῶς ἀπεφάσισα νὰ πράξω τούτο, ἀναλογισθεὶς ὅτι ὄφειλον ν' ἀποβλέψω εἰς τὸν σκοπὸν καὶ ὄχι εἰς τὸ ἀποτελέσμα. Νομίζω ὅτι εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ εὐπρεποῦς, ἂν μετὰ θάσεως εἴπω ὅτι ἐπιγράσθην εὐσευειδήτως. Ὅτι ἐξηγοῦμαι ἀπ' ἐμοῦ πρὸς εὐδόξωσιν τοῦ σκοποῦ μου ἐπραξα. Ἡ παρούσα πραγματεία ἐμπεριέχει πολυετῆ ἔργασίαν, ἀτρίτους κόπους, ἐν γένει πᾶν ὅτι, αἱ δυνάμεις μου ἠδύναντο νὰ συνεισφέρωσιν. Ἄν ὁ σκοπὸς ἐπιτεύχθη ὁλοσχερῶς ἢ ἐν μέρει, περὶ τούτου θὰ κρίνωσιν οἱ ἀναγνώσται ἐκ τῆς μελέτης τῆς πραγματείας μου. Δι' ἐμὲ ἤθελεν εἶναι μεγάλη εὐτυχία, ἀμείδουσα πάντας τοὺς κόπους μου, ἂν ἡ παρούσα πραγματεία ἤθελε δώσει τὴν πρώτην εἴθησιν εἰς ἐμβριθεστέρως συζητήσεις τῶν παρ' ἡμῖν πολιτεολόγων, αἵτινες ἤθελον διαφωτίσει ὑπὸ πάσαις τὰς ἰσχύεις τὸ σπουδαῖον καὶ δύσκολον ζήτημα τῆς ὑπουργικῆς εὐθύνῃς, διδάσκουσαι καὶ ἐμὲ περὶ τῶν ἐφαλμένων γωνιῶν, τὰς ὁποίας τυγὼν ἀντεπροσώπευσα ἐν τῇ παρούσῃ πραγματείᾳ.

Ὅπως καταστήσω τὴν παρούσαν πραγματεῖάν μου ἐπιλημνότεραν ἐν περιουσίῃ τῶν μόνον εἰς τὴν δογματικὴν ἐρμηνείαν τοῦ θεσμοῦ τῆς ὑπουργικῆς εὐθύνῃς, ἀλλὰ προέταξα ἱστορικὴν τινὰ εἰσαγωγὴν περὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς εὐθύνῃς τῶν ἀνωτέρων ἀρχόντων ἐν γένει. Καὶ ἐν τῇ εἰσαγωγῇ δὲ ταύτῃ ἐνδιέτριψα πλείυτερον εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἱστορικῆς ἀναπτύξεως τοῦ θεσμοῦ τούτου ἐν Ἀγγλίᾳ, τῇ κοιτίδι ταύτῃ τοῦ συνταγματικῆς πολιτείας.

Ἐς ἑτέρου, ἀναπτύσσων δογματικῶς τὸν θεσμὸν τῆς ὑπουργικῆς εὐθύνῃς, οὐ μόνον ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὰς γνώμας τῶν σπουδαιοτέρων ἐκ τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συγγραφεῶν δημοσιολόγων, πάντας σχεδὸν τοὺς συνταγματικῶς χάριτας τῶν νεωτέρων πολιτειῶν καὶ τοὺς περὶ εὐθύνῃς τῶν ὑπουργῶν νόμους, ἀλλὰ καὶ μετ' ἐπιμελείας συνέλεξα πᾶν ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἐλέγχθη ἢ ἀπερασίθη σχετικὸν πρὸς τὴν εὐθύνῃν τῶν ὑπουργῶν. Τὰς ἐν τοῖς ἀξιολόγοις συγγραμμάσι τῶν κ. Σαρκοπίου, Διομήδους Κυριακοῦ, Ροντήρη καὶ Φλογαίτου ἀπαντωμένας γνώμας καὶ θεωρίας, τὰς ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἐθνοσυνελεύσεσι καὶ τῇ ἑλληνικῇ βουλῇ λαβόντας χώραν συζητήσεις, τὰς ἀξιολόγους ἀγορεύσεις τῶν ῥητόρων τῆς βουλῆς καὶ τῶν ἐθνοσυνελεύσεων, τὰς ἀποφάσεις τῶν εἰδικῶν δικαστηρίων καὶ τὰς ἐνώπιον αὐτῶν γενομένας συζητήσεις, τὰς ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἐφημερίσι δημοσιευθείσας σχετικὰς διατριβὰς καὶ τὰς ἐν τῷ ἀξιολόγῳ περὶ εὐθύνῃς τῶν ὑπουργῶν νομοσχεδίῳ τοῦ κ. Χ. Τρικοῦπῃ ἐμπεριεχομένας γνώμας εὐρίσκουσιν οἱ ἀναγνώσται συνειλεγμένας μετ' ὀμοιοῦς ἐν ταῖς ὀπισθημεύσεσι τοῦ δογματικοῦ μέρους. Τὴν ἔργασίαν ταύτην ἐθεωρήσα ὡς ἐλίμνον καὶ ἀναγκαῖαν, ἀφοῦ ἡ πραγματεία μου εἶνε προσιωπημένη νὰ χρησιμεύσῃ εἰς «Ἑλληνας».

2343. Ἐγχειρίδιον χειρουργικῆς ἐν πολέμῳ Oscar Heyfelder, ἀρχίατρον τοῦ ῥωσικοῦ στρατοῦ. Ἐκ τῆς γαλλικῆς μεταφράσεως τοῦ ἱατροῦ τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ Α. Rapp μεταγλωττισθὲν ὑπὸ Ὀρέστου Α. Κροκίδα, ἱατροῦ Α' τάξεως, διευθυντοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου Χαλκίδος. Βιβλίον πρῶτον. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ. Ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ πανεπιστημίου, 1881, 12^{ος}, σελ. 18^{ος} καὶ 201. Τιμὰται τεσσαρῶν νέων Δρ. [Περί τοῦ ἐγχειρίδιου τούτου, οὗ τινος ἱκανὴ σύστασις εἶνε ἡ εἰς τὴν γαλλικὴν μετάφρασιν αὐτοῦ, γενομένη κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ τοῦ ἐπιτελείου τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, ὁ Γάλλος μεταφραστὴς γράφει τὰ ἐπόμενα: «Τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ Δ^{ου} O. Heyfelder, σύντομον, πρακτικώτατον, καὶ περιέχον πᾶσας τὰς ἐπιληθούσας προόδους ἀπὸ τοῦ τελευταίου πολέμου, παρουσιάζει σὺν τοῖς ἄλλοις τὸ πλεονέκτημα, ὅτι, πλὴν τῆς στρατιωτικῆς χειρουργικῆς, τῆς λοιπῆς ἱατρικῆς, καὶ τῆς ὀφθαλμικῆς, οὐδὲ τὸν ὀργανισμόν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὀφθαλμικῆς ὑπηρεσίας ἐν πολέμῳ παραλείπει».]

2344. Ἰω. Στοιματέλος. Βιογραφικὴ ἀφήγησις καὶ λόγοι ἐκφωνηθέντες εἰς τὴν κηδείαν καὶ εἰς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ. Ἐν Ζακύνθῳ, τύποις Σπ. Ν. Καφοκεράλου. 1881, 8^{ος}, σελ. 19.

2345. Le plus malheureux article du Traité de Berlin par J. N. T.—Paris, imprimerie de Ch. Noblet, 13, rue Cujas. 1881. In 8^{ος}, P. 16.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Table with financial data for Athens (ΑΘΗΝΩΝ) and Paris (ΠΑΡΙΣΙΩΝ) as of April 2, 1881. It includes sections for 'Δάνεια τῆς κυβερνήσεως', 'ἱστορικὰ καταστήματα', 'Συναλλάγματα', 'Νομίσματα', 'Βιεννής', 'Τραπεζικὰ', and 'Τοκοὶ προεσοφάνσεως'. Columns list various financial instruments, their values, and exchange rates.

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας.

κ. Χ. Π. Ἀγρίνιον καὶ Κ. Δ. Κ. Πάτρας. Ἐλήφθῃσαν. — κ. Σ. Σ. Κόμην. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος τὸ φύλλον ἀποστέλλεται ὑμῖν εἰς τὴν νέαν διαμονήν σας. — κ. Γ. Γ. Μυτιλήνη. Σὰς ἐγγραφάμας ἰδιαίτερος. — Ἐν ἰ. ἀναγνώστῃ. Ἀθήνας. Ἀλλὰ πολλὰς ἐποθεῖται καὶ κακοὶ πρόξενος, ὡς ἀποδεικνύει τὸ ἐπόμενον γεγονός, ὅπερ συνέβη τελευταῖον ἐν Παρισίοις. Ἡ «δικαστικὴ ἐφημερίς» εἶχε δημοσιεύσει ἐν τινὶ φύλλῳ τῆς τῆς ἔξῃς εἰδήσειν: «Τολμῆρος κλέπτης εἰσαδόμος γῆς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μ. Β... κτηματίου, ὅστις ἀφοῦ τελειώσῃ τὰς ἐποθεσίας, του μεταβαίνει εἰς ἐξοχικὴν αὐτοῦ οἰκίαν ὅπου διαμένει, διέρρηξεν τὸ χρηματοκιβώτιόν του καὶ δύο σκευοθήκας. Ἀρπάξας δὲ 10,000 φράγκα εἰς χρυσὸν καὶ μικρὸν κιβώτιον, περιέχον πολὺτάς κοσμητάς ἀξίας 20,000 περίπου φράγκων, ἔγένετο ἄφαντος. Εὐτυχῶς διέφυγε τῶν κακούργων χειρῶν του φάκελλος πεντήκοντα χιλιεφράγκων τραπεζικῶν γραμματίων. Ὁ κ. Β. ἀνεκοίνωσε τὴν κλοπὴν εἰς τὴν ἀπνομιαν, ἀμέσως δ' ἤρξατο ἀνάκρισις πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ κλέπτου. Τὴν ἐπιόσαν τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος λαμβάνει τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν: «Σὰς εὐχαριστοῦ ἀπερίως, κ. συντάκτη, διὰ τὴν πολὺτιμον πληροφορίαν, τὴν ὅπου ἀνὰ μοῦ εἰδοῦσα εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον σας. Εἰς τὴν μεγάλῃ βίαν μου ὅπως καθάρισον τὰ ταμίαιον τοῦ κ. Β... χθές, εἶχα πολλὰς θέσεις τὴν χεῖρα εἰς τὸν φάκελλον τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, τὰ ὅποια ἦσαν ἐπιτηδῆσαι κρυμμένα ἐντὸς μῆς ἐφημερίδος, χωρὶς νὰ σκεφθῶ ν' ἀνοίξω τὸν φάκελλον, ὁ ὅστις ὄμοιας μᾶλλον με δικαιοφροῦν. Ὁ κ. Β... ἀνεχώρησε πάλιν κατὰ τὴν συνήθη ὄραν εἰς τὴν ἐξοχὴν του. Εἰσέδουσα ἐκ νέου εἰς τὴν οἰκίαν του, σὰς βεβαίω δὲ ὅτι ἦσθε λαμπρὰ πληροφορημένως. Τὰ τραπεζικὰ γραμ-

μάτια εἶνε σήμερον εἰς τὴν κατοχὴν μου, ὅτω δὲ, χάρις εἰς ὑμᾶς, ἐγενόμην κύριος μικρῆς περιουσίας. Δι' ἐν μόνον πρᾶγμα λυπούμαι, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ σὰς προσκαλέσω νὰ συγγεματίσωμεν, χωρὶς νὰ προσδοκῶ διατελοῦ, κ. συντάκτη, μετ' ὅλης τῆς εὐγνωμοσύνης ταπεινῶν ὑμῶν δούλων: ἰ. — κ. Π. Κ. Α. Πειραιῶ. Τὸ «Περὶ ἀγάπης τῆς πατρίδος» φυλλάδιον ἐξηνεύθη, διὰ τοῦτο σὰς πέμπομεν μόνον τὰ δύο σάματα τοῦ «Ἀλ. Σ.», ἐπιστρέφοντες καὶ τὸ περισσεῖον γραμματοσῆμον. Οἱ τόμοι τῆς «Ἑστίας» εἶνε δεδεμένοι ἄνω τῶν δελτίων, ταῦτα δὲ πωλοῦνται ἰδιαίτερος πρὸς 10 λεπτὰ ἑαστον. Τὰ ποιήματα, περὶ ὧν μὲ ἐρωτήσατε, εἶνε ἐκδομένα εἰς τρεῖς τόμους, εὐρίσκονται δὲ παρὰ τῷ ἐνταῦθα βιβλιοπώλῃ κ. Νάκη. — Κ^{ος} Α. Α. Β. Γαλαξίου καὶ κ. Δ. Κ. Ἰθάκης. Τὰ ζητηθέντα φύλλα ἀπεστάλησαν καὶ τ. Γ. Σ. Α. Πάτρας Παρακαλεῖται νὰ μὲς ἀποστείλητε καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς συνδρομῆς σας, φρ. 2 — Φίλοι φ τῆς «Ἑστίας». Ἀθήνας. Ἡ πιανὸ ταχυγραφία δὲν σὰς ἐνδομίζει τοὺς κερραγωγείας, τοὺς ὁποίους μὲς ἐδῶρασαν οἱ τῶνον προχέουρας καὶ ἀστεῖας ὀνοματοδοῦντες; — κ. Ν. Ρ. Α. Σύρον. Δοῦναι δὲν ἀπεστάλη ἡ συνδρομὴ. — κ. Α. Α. Ι. Κεραλληνίαν. Τὰ ζητηθέντα φύλλα ἀπεστάλησαν ὑμῖν ταχυδρομικῶς.

Συνδρομαὶ εἰς τὴν «Ἑστίαν» καθ' ὅλην τὴν Ἀγύπτου γίνονται δεκταὶ παρὰ τῶν ἐν Ἀλεξανδροῖσι κ. Δ. Βενετοκλεῖ. Αἱ συνδρομαὶ διεσθύνονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας: πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἑστίας», ἀποστέλλονται δὲ δι' ἐπιταγῶν, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἑλληνικῶν γραμματοσῆμων, χρυσοῦ, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς ἢ γαλλικῶν γραμματοσῆμων. Γραμμάτια τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς καὶ Ῥωμοῦνικὰ χαρτονομίσματα εἰσὶν ἀπαράδεκτα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[2 Ἀπριλίου (Πέμπτη) 1881]

Τὴν παρελθούσαν πέμπτην ἐτέθη ὑπὸ τῆς Α. Μ. τῆς βασιλείας ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ παρὰ τὴν Μονὴν τῶν ἁγίων Ἀσωμάτων ἀνεγερθῆσομένου νοσοκομικοῦ παιδευτηρίου ὃ «Εὐαγγελισμός». Ἐν τῇ τελετῇ ταύτῃ παρήσαν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ, ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, ὁ ἡμέραρχος Ἀθηναίων καὶ πολλοὶ ἄλλοι. — Ἡ ἀπάντησις τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως εἰς τὴν κοινὴν διακοίνωσιν τῶν μεγάλων Δυνάμεων τῆς 26 Μαρτίου ἐπεδόθη προῆς ἐν τύπῳ ὁμοιογράφου διακοινώσεως πρὸς ἕκαστον τῶν ἐξ ὑποθέσεων. Αἱ ἡμετέρες δημοσιεύουσι περίληψιν αὐτῆς ἔχουσαν οὕτω: «Κατὰ πρῶτον ἐκτίθεται ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἀποδεχθεῖσα τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐν Βερολίῳ Συνδιασκεψέως, ἐθεώρει καὶ θεωρεῖ αὐτὰς παραγωγούς δικαιομάτων διὰ τε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Εὐρώπην. Ἀπέκτανι δὲ τῆς νέας γραμμῆς, ἧς ἐκτίθενται τὰ ἑλαττώματα, καὶ τῆς προσκλήσεως πρὸς ἀποδοχὴν αὐτῆς, ἡ Κυβέρνησις δηλοῖ, ὅτι ἀνάγκη ἔχει νὰ γνωρίζῃ, ἐὰν ἡ νέα ἀπόφασις θὰ ἐκτελεσθῇ τεχνικῶς καὶ εἰρηνικῶς, καὶ ποίας ἐπιτότου ἐγγυήσεις δύναται νὰ τῇ παράσῃ ἡ Εὐρώπη. Ἡ Ἑλλάς, ἐπιθυμοῦσα τὴν εἰρήνην, θέλει σπεύσει νὰ καταλάβῃ τὰς ἀνηκούσας αὐτῇ χώρας, δὲν δύναται δὲ νὰ ἐγκαταλίπῃ εἰς τὴν τύχην τῶν τὰ ἀποκλειόμενα τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπικαλεῖται ἐπιτότου τὴν εὐθουδικίαν τῆς Εὐρώπης». — Ἡρξαστο κατ' αὐτὰς ἡ συγκέντρωσις προσωπικοῦ καὶ ὀλικοῦ τοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ» κατὰ τὴν μεθόριον γραμμὴν. Εἰς μὲν τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα ἀπῆλθεν ὁ ἰατρός κ. Τρέκκας, ὡς διευθυντῆς τοῦ ἐκεῖ συστηθῆσομένου νοσοκομείου μετὰ πάντες ἄλλων ἰατρῶν, ἐνὸς φαρμακοποιοῦ καὶ ἐπτά φορέων. Ἀπέργεται δ' ἐκείσε σήμερον ὡς γενικὸς ἔφορος ὁ κ. Ἡρ. Θεοχάρης, πρῶτον γραμματεὺς νομαρχίας. Εἰς δὲ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα ἀπῆλθεν ὁ ἰατρός κ. Κορύλλος, ὡς διευθυντῆς τοῦ ἐκεῖ συστηθῆσομένου νοσοκομείου μετ' ἐνὸς δευτέρου ἰατροῦ, τοῦ κ. Λεωνίδα Ἀννίνου, τεσσάρων βοηθῶν ἰατρῶν, ἐνὸς φαρμακοποιοῦ, ἐνὸς ἐπιστάτου καὶ ὀκτώ φορέων. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο παρέλαβεν ἡδὴ μετ' αὐτοῦ ἄφρονον καὶ ἄριστον ὀλικὸν εἰς σκηνάς, ἀποσκευὰς, παντοειδῆ νοσοκομικὸν ὀλικὸν, ἐπιδέξουσας Διάστερ, μοτὸν, χειρουργικὰ ἐργαλεῖα, φάρμακα, διατετηρημένα τρόφιμα κλπ. — Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀθηνῶν μεταβαίνον διὰ θαλάσσης εἰς Λευκάδα καὶ τὸ ὑπὸ τὸν ταγματάρχην κ. Μαυρομιχάλην 11 τάγμα. Ὡσαύτως ἀνεχώρησαν μεταβαίνουσαι διὰ ξηρᾶς εἰς Χαλκίδα καὶ Ἀργίνοι πολλὰι πεδινὰ καὶ ὄρειάτικα πυροβολαρχία. — Διὰ Βασ. διατάγματος συνιστᾶται τάγμα τοῦ φρουραικοῦ καὶ πολιτορχητικοῦ πυροβολικοῦ. — Αἱ ἐν Ἀγγλίᾳ κατασκευασθεῖσαι ἀτμοβάραιδες «Γόρα» καὶ «Σπέτσι» εἰσὶν ἐντελῶς ἔτοιμοι, ἀλλὰ τὸ μέγα ἐκατέραι αὐτῶν τηλεδύλον δὲν ἐσποθετήθη εἰσέτι, παρασκευαζομένων τῶν διευθετῶν. Πιστεύεται, ὅτι ἡ βραδύτης αὐτῆ δὲν θὰ παρατεθῇ πέραν τοῦ Ἀπριλίου, ἐντὸς τοῦ ὁποῦο πιθανῶς καταφθάνουσι. — Τὰ ἡμέτερα πολεμικὰ πλοῖα ἐκτελοῦσιν ἀπαύστως γυμνάσια πυροβολικοῦ ἐπί σκοπῶν, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὁποῦων ἀγγέλλεται λίαν εὐχάριστον. Ἡδὴ τοῦ μὲν ἀτμοδρόμονος σταθμὸς ὠρίσθη ἡ Περιεόλα τῆς Αἰγίνης, τοῦ δὲ «Βασιλέως Γεωργίου» τὸ Καλαμάκιον. — Τὸ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν ἀγορασθὲν καὶ πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς Πειραιᾶ καταπλεῦσαν βυμουλικὸν ἀτμόπλοιον ὀνομάσθη «Ὀλυμπος». Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο εἶνε ταχύτατον, διανύον πλέον τῶν 12 μιλίων καθ' ὥραν. — Αναμένεται ἐν Πειραιεὶ ἐξ Ἀγγλίας τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Αἰγίς», κομίζον ὀλικὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν. — Ἀπέπλευσεν ἡ ἀτμομηλοία «Πάραλος» εἰς Χαλκίδα καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λευκάδα, ὅρμον κείμενον εἰς τὸ βόρειον στόμιον τοῦ Εὐβοϊκοῦ πορθμοῦ, φέρουσα δὲ μέγα ποσὸν τορπιλλῶν ἀμυντικῶν ἐκ τῶν καλουμένων «αὐτοματοηλεκτρικῶν» καὶ πολὺ ὀλικὸν καὶ βυμουλκοῦσα φορηγίδα χρησιμεύουσαν εἰς τὴν κατάδυσιν αὐτῶν, ἐνῷ ἄλλην ὁμοίαν φορηγίδα διεστάθη νὰ βυμουληθῇ ἐκ Λαυρίου εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἢ ἐκεῖ ἀτμοτελωνίς. Τῆς «Παράλου» ἐπέδωσαν πρὸς διευθύνσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἀμυντικῶν ἔργων τοῦ μέρους ἐκείνου ὁ διευθυντῆς τῆς σχολῆς τῶν ναυκλάστρων κ. Βάρδενφελδ, ὁ ὑποδιευθυντῆς κ. Ζώτος, ἔτι δὲ καὶ ὁ ἐδρεύων ἐκεῖ ἐν σταθμῷ εἰς τὸ ἀπέκτανι χωρίον Γαργικίον ὑποπλοίαρχος κ. Θ. Θεοχάρης μετὰ τοῦ ἀνθυποπλοίαρχου κ. Κ. Κατσίτζ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1395.

Τρεῖς σύζυγοι εὐρίσκονται μετὰ τῶν τριῶν αὐτῶν συζύγων πρὸ τινος ποταμοῦ, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ διαδῶσιν· εὐρίσκουσι δὲ προσδεδεμένην εἰς τὴν ὄχθην λέμβον ἄνευ λεμβούχου, ἧτις ὅμως εἶνε τῶσαν μικρὰ, ὥστε μόνον δύο ἐπιβάτας δύναται νὰ φέρῃ συγχρόνως. Ζητεῖται ὁ τρόπος, καθ' ὃν θὰ ἐπιχειρήσωσιν, αἱ τρεῖς οὗτοι ἄνδρες καὶ αἱ τρεῖς αὐταὶ γυναῖκες, νὰ διαδῶσιν τὸν ποταμὸν, ὥστε οὐδεμία γυνὴ νὰ μείνῃ μετ' ἐνὸς ἢ δύο ἀνδρῶν, ἀν' ὃ σύζυγός της δὲν εἶνε παρών.

Ἀθῆναι, 25 Μαρτίου.

G. M.

1396.

[Τῷ πρώτῳ λότῳ διαρρήσεται ἐν βιβλίῳ].

Γράφον τέσσαρα, εἶτα πέντε, εἶτα τρίακοντα, εἶτα πεντακόσια, πρόσθε· μηδὲν καὶ εἰς τὸ τέλος ἐν, εἰς δὲ τὸ ἄθροισμα ἀνάγνωθι τὸ ὄνομα ἀρχαίας πόλεως, ἐν ἧ ὑπῆρχε περίφημον μαντεῖον.

1397.

Δὲν εἶμαι, φίλε, βασιλεὺς καὶ στέμμα φέρω γύρω·
Δὲν εἶμαι οὔτε Ἰησοῦς καὶ τοὺς νεκροὺς ἐγείρω.
Χωρὶς νὰ σφάλω παντελῶς, χωρὶς κανένα δόλον,
Τὸν ἕνα ἐκ τῶν δώδεκα ἐπρόδωκ' Ἀποστόλων,
Ἐὰν μοῦ κόψῃς κεφαλὴν καὶ τράχηλον προχείρως,
Δὲν θνήσκω, ἀλλ' ἐγείρομαι μυθολογίας ἥρας.

1398.

Sur le bord de la mer on me trouve aisément;
Otez de mes cinq pieds le premier seulement,
Lussitôt je deviens illusion, chimère,
Beaux jours vite écoulés, espérance éphémère.
Sur mes trois derniers pieds, le serpent tentateur,
Me fit désobéir à Dieu, mon créateur.

1399.

Διὰ τῶν λέξεων J'ôte sa pomme σχηματίσθη τὸ ὄνομα μεγάλης τινὸς χώρας, ἐν τῇ Ἀσίᾳ κειμένης.

ΛΥΣΕΙΣ

1388.

0	0	0	0	0	.
0	0	0	0	0	.
0	0	0	0	0	.
0	0	0	0	0	.
0	0	0	0	0	.
0	0	0	0	0	.
.	0

Τοῦ προβλήματος τούτου ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι λύσεις.

1389.

13 καὶ 21.

1390.

Ἐν.

1391.

Ἐάνθος - ἄνθος.

1392.

Γ	Α	Α	Η
Α	Ν	Η	Ρ
Α	Η	Τ	Ω
Η	Ρ	Ω	Σ

1393.

Baleine.

1394.

Un ami, surtout si c'est un ami sûr, est un trésor précieux.

(Un A mis sur TOUT six sept un A mis sur ET un treize OR près CIEUX).